

אלא קדש הוא דבר עצמו, ומתחילה ממנו החותיות. וכן בן אלג למשה, ואלו לשמר. ומתי נמצאת בכם שמרה? בשמוננים מקדש.

אמר רבי יהודה, השמחה והשנינה של יום השבת הם על הפל, ומשום שהיום הזה מתחטר באבא ובאבא, ונוספת קדשה על קדשו, מה שאין כן בשאר הימים, שהרי הוא קדש ומתחטר בקדש, ומושך קדשה על קדשו, משום לכך ביום זה הוא שמחה העליונים והתקותנים, כלם שמחים בו, מלבד ברוכות בכל העולמות. ביום נתנו לנו ממנה. ביום זה מנחת עליונים ותחותנים. ביום זה מנחותם ברוך הוא ביהם.

מלך שעשה הלילא לבנו היחיד, עטר אותו בעטרה עליונה, מנה אותו המלך על הפל. ביום זה שמחת הפל. שוטר אחד שהיה מפקד על דין של בני אדם, היה בידיו גברים שארכיכם הרינה, ובריהם שהיו ארכיכים להלקאה. בשבייל כבוד היום הזה של שמחת הפל עזוב את דינו, ושומר את שמחת הפל.

בכך אותו היום, הלילת המלך עם הגבירה, שמחת האב והאמ עליון, שמחה העליונים והתקותנים. בשמחת המלך בכם שמחים, ולא יצטרור בו. על זה כתוב (ישעה נה) וקראת לשבת ענג. מה זה ענג? ענג לא נמצא אלא במקומות שטורה הקיש העליון. כמו שנאמר אז תתענג על הה. שהרי ענג הוא על ה. והוא יום הזה שהוא הלילת המלך, מתחטר באזהה עטרה של ענג. זהו שבחותיך וקראת לשבת ענג, מה שאין נמצא כן בשאר הימים.

הכא. אלא קדש מלחה בגרמיה הוא, ושאר מאניהם אתיין. ועל דא אלין לעובדא, ואلين לנטרא. ואימתי אשתחבנה טירוב בה. בד זמיגין מקדש.

אמר רבי יהודה, חדותא ונטירותא דיום אתעטר באבא ואמא, ואתוסוף קדשה על קדושתיה, מה דלא אשתחבנה בשאר يومי, דהא הו קדש, ואתעטר בקדש, ואוסף קדשה על קדושתיה. בגין לכך האי يوم מא קדושה ברך און בכלחו עצמן. בלהו מנחה אתקנו (נו) אתו, בהאי יומא ניחא דעלאי ותפאי. ביהאי יומא ניחא דחיביא דגיהן.

למלך דעבד הלולא לבירה ייחידאי, אעטר לייה בעטרא עלאה, מני לייה מלפआ על כלא. בהאי יומא חדותא לכלא. חד סנטירא דאתפקיד על דינא בני נשות, והוא בידיה גברין דבעין קיטולא, גברין דבעין לאלקאה. בגין יקרה דהאי יומא חדותא דמלפआ, שביק דינוי, ונטר לחdotaa דמלפआ. בך הוא יומא, הלולא דמלפआ במרתוניתא, חדותא דאבא ואמא עליה, חדותא דעלאי ותפאי. בחdotaa דמלפआ, בלהו חדא כתיב (ישעה נה) וקראת לשבת ענג. מי ענג לא אשתחבנה אלא לעילא באתר דקדש עלאה שاري. כמה דאת אמר, (ישעה נה) אז תתענג על יי'. דהאי ענג על יי' הוא. וזה יומא חדותא הלולא דמלפआ, אתעטר בההוא עטרא דענג הדא הוא דכתיב וקראת לשבת ענג. מה דלא אשתחבנה בכיב בשאר יומיין.